

عنوان مقاله:

فناوریهای نوین: متافیزیک جدید دانش و پداگوژی

محل انتشار:

پژوهش نامه مبانی تعلیم و تربیت، دوره 13، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مریم نادری - دکتری فلسفه تعلیم و تربیت، مدرس دانشگاه فرهنگیان تهران، ایران

سید مهدی سجادی - استاد فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از پیامدهای مهم فناوریهای نوین، تغییر در ماهیت و معنای دانش و ایجاد متافیزیک جدید برای دانش است به گونه‌ای که ماهیت و معنای جدیدی از دانش پدیدار میشود که این تغییر و تحول به نوبه خود استراتژیها و روشهای یاددهی و یادگیری (پداگوژی) را تحت تاثیر قرار میدهد. هدف این مقاله بررسی چندوجهی اثرگذاری فناوریهای نوین بر ماهیت و معنای دانش از یک سو و تبیین ویژگیها و مولفه های پداگوژی همسو با فناوریهای نوین و همچنین بررسی انواع پداگوژی متاثر از متافیزیک نوین دانش و دلالتهای آن برای یاددهنده و یادگیرنده در فرایند تدریس از سوی دیگر است. روش مورد استفاده در ابتدا مفهومی‌پردازی و سپس نومفهومی‌پردازی است. یافته ها حاکی از آن است که فناوری نوین دارای سه قابلیت: ۱. تولید فولدهای افقی و در نتیجه تغییر در روابط دانش ۲. تولید فضای ابرمتنی و فضای بینامتنی و در نتیجه تغییر در سبک دانش ۳. ایجاد قابلیت نقشه‌گذاری و سپس تغییر در خروجی دانش است. تغییر ماهیت پداگوژی به تناسب تغییر در روابط، سبک و خروجی دانش، امری بدیهی است. همچنین گذار از مقولات هستیشناختی به معرفتشناسی و سپس از معرفتشناسی به پدیدارشناسی و در نهایت از مقوله پدیدارشناختی به روششناسی از نتایج این مقاله است.

کلمات کلیدی:

فناوریهای نوین، متافیزیک دانش، پداگوژی، روشهای تدریس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2055399>

